

Kirke- og Undervisningsvæsenet foreslaaet, at Staten yder et Tilskud af 90,000 Kr. til en Restaurering af Stege Kirke under Ledelse af Arkitekten Professor H. Storck.

Stege Kirke hører til de største i Landet, idet den i Omfang er omtrent som St. Knuds Kirke i Odense. Den oprindelige Kirke, der endnu tydeligt kan paavises, stammer fra den romanske Tidsalder (ca. 1200), men i det 15de Aarhundrede undergik Kirken gentagne betydelige Udvidelser med hver sin ejendommelige Karakter, saa at Kirken fremviser en sjælden tydelig Skala for Middelalderens forskellige Stilarter. Fremhæves kan navnlig den skønne „Kirkehal“ efter brigittinsk Forbillede (ca. 1430) og den noget senere rent gotiske Koromgang. Da Byen Stege i det 17de Aarhundrede var gaaet stærkt tilbage, var den ude af Stand til at vedligeholde den store Kirkebygning, og den maatte derfor søge Understøttelse hos Kongen, Kong Frederik III, der bevilgede 1,800 Rbd. til Kirkens Restaurering, der dog først udførtes omkring 1679. Fra denne Restaurering menes Kirketaarnets „Hat“ at stamme. En større Hovedistandsættelse vides derefter først at være sket i 1859, da Kommunen lod optage et Laan paa 8,000 Rigsdaler hertil. Den da udførte Restaurering foretoges imidlertid paa en Maade, der i flere Henseender ikke vilde finde Nutidens Billigelse, og nogen egentlig arkitektonisk Plan har næppe foreligget. Senere er der paa en Privatmands Bekostning bleven indlagt et Varmeapparat, der anbragtes i Koromgangen, hvorved denne blev sørgelig skamskændet og tillukket. I 1892 er der paa Nationalmuseets Foranstaltning blevet fremdraget smukke Kalkmalerier paa Kirkens Hvælvinger, daterede 1494.

Efter at der i Aaret 1900 var gjort Udsættelse af Provstesynet om Indsættelse af nye Vinduer, gjorde den daværende Bygningsinspektør, Prof. Vilh. Petersen opmærksom paa, at dette Arbejde af Hensyn til denne Kirkebygning Størrelse og hele Karakter burde overdrages en særlig i middelalderlig Kirkebygningskunst særlig kyndig Arkitekt, og som Følge heraf overdrog Kirkeinspektionen Professor Storck at udarbejde Plan til Kirkens Forsyning med nye, stilrette Vinduer. Denne tilraadede imidlertid, efter at have undersøgt Forholdene nærmere, at lade Kirken fuldstændig opmaale med en eventuel Hovedrestaurering for Øje, og da dette var sket, og da der samtidig fra Brandkommissionens Side var fremkommet Fordringer om Foranstaltninger imod Brandfare, navnlig ved Indsættelse af en ny Dør, anholdt Kirkeinspektionen om, at Spørgsmaalet om en fuldstændig Restaurering af Kirken maatte blive taget under Overvejelse. Ministeriet nedsatte derefter et særligt Syn bestaaende af Direktøren for Nationalmuseets II. Afdeling, Dr. phil. Møllerup samt to Arkitekter, daværende Stadskonduktør Fønger og Professor Alb. Jensen. Af den fra dette særlige Syn modtagne Erklæring fremgik det, at Provstesynet i en længere Aarrække havde fundet Anledning til at paapege forskellige Hovedmangler ved Kirken, særlig ved dens Taarn og Spir og ved Vinduerne, men Provstesynet havde undladt at gøre Udsættelse herom, fordi en Hovedrestaurering maatte anses for ønskelig og nødvendig. Det særlige Syn tiltraadte disse Udtalelser af Provstesynet og fremhævede navnlig, at Træværket i Spiret befandt sig i en saa medtagen Tilstand, at dets Reparation ikke ret længe vilde kunne udsættes, ligesom Vinduernes Istandsættelse fandtes lige saa paatrængende. Men ligesaa stærkt tilraadede Synet, at disse Arbejder sattes i Forbindelse med saadanne Omdannelser af Kirken, der kunde fjerne de Mangler, som senere ukyndige Restaurationer havde paaført denne mærkelige og i sin Helhed for øvrigt saa velbevarede Kirke. Hertil maatte først og fremmest høre at frigøre Koromgangen fra det Murværk, som hidrører fra dens Anvendelse som Sakristi og Varmeapparat, idet Kirken først herigennem vil kunne fremtræde i sin fulde Skønhed. Men dette vil nødvendigvis Anbringelse af Varmeapparat og Sakristi paa et andet Sted, hvorfor Synet anbefalede, at det tidligere Sakristi paa Kirkens nordre Side genopføres. Fremdeles maatte Hovedindgangen paa Sydsiden aabnes, Murværket renses og afpudses og Jordsmonnet paa den østlige Side opgraves. Idet det særlige Syn paa det varmeste udtalte sig for Kirkens Restaurering af Hensyn til dens Alder, dens karakteristiske Bygning og dens skønne storladne Former, som især træde frem i den saakaldte Kirkehalle, anbefalede det, at der udarbejdes et Forslag til Kirkens Restaurering paa Grundlag af de af Professor Storck foretagne Opmaalinger.

Efter at Kirkeinspektionen har foranlediget et saadant Forslag udarbejdet af Professor Storck, der er anbefalet til Gennemførelse af det fornævnte særlige Syn, har Kirkeinspektionen og senere Menighedsraadet anmodet om, at Udgifterne ved denne Restaurering afholdes af Statskassen, idet det angaaende Kirkens økonomiske